

Vaera, Haftarah, January 13, 2024

Ezekiel 28:25-29:21

(25) Thus said the Sovereign GOD:

When I have gathered the House of Israel from the peoples among which they have been dispersed, and have shown Myself holy through them in the sight of the nations, they shall settle on their own soil, which I gave to My servant Jacob, (26) and they shall dwell on it in security. They shall build houses and plant vineyards, and shall dwell on it in security, when I have meted out punishment to all those about them who despise them. And they shall know that I the ETERNAL One am their God.

(1) In the tenth year, on the twelfth day of the tenth month, the word of GOD came to me: (2) O mortal, turn your face against Pharaoh king of Egypt, and prophesy against him

יחזקאל כ"ח:ה-כ"ט:כ"א

(כה) כה-אמר אדני יהוה בקבצי

את-בית ישראל מן-העמים אשר

נפצו בם ונקדשתי בם לעיני

הגוים וישבו על-אדמתם אשר

נתתי לעבדי ליעקב: (כו) וישבו

עליה לבטח ובנו בתים ונטעו

כרמים וישבו לבטח בעשותי

שפטים בכל השאטים אתם

מסביבותם וידעו כי אני יהוה

אלהיהם: {פ} (א) בשנה העשרית

בעשרי בשנים עשר לחדש היה

דבר-יהוה אלי לאמר: (ב) בן-אדם

שים פניך על-פרעה מלך מצרים

והנבא עליו ועל-מצרים כלה: (ג)

דבר ואמר כה-אמר | אדני יהוה

הנני עליך פרעה מלך-מצרים

התנים הגדול הרבץ בתוך יארי

and against all Egypt. (3) Speak these words: Thus said the Sovereign GOD: I am going to deal with you, O Pharaoh king of Egypt, Mighty monster, sprawling in your channels, Who said, My Nile is my own; I made it for myself. (4) I will put hooks in your jaws, And make the fish of your channels Cling to your scales; I will haul you up from your channels, With all the fish of your channels Clinging to your scales. (5) And I will fling you into the desert, With all the fish of your channels. You shall be left lying in the open, Ungathered and unburied: I have given you as food To the beasts of the earth And the birds of the sky. (6) Then all the inhabitants of Egypt shall know That I am GOD. Because you were a staff of reed To the House of Israel: (7) When they grasped you with the hand, you would splinter, And wound all their shoulders, And when they leaned

אֲשֶׁר אָמַר לִי יְאֹרִי וְאֲנִי עֹשִׂיתִנִּי:
(ד) וְנָתַתִּי (חַחִיִּים) [חַחִיִּים] בְּלִחְיֶיךָ
וְהִדְבַּקְתִּי דָגַת יְאֹרֶיךָ בְּקַשְׁשֵׁי־יָדְךָ
וְהִעֲלִיתִיךָ מִתּוֹךְ יְאֹרֶיךָ וְאֵת
כָּל־דָּגַת יְאֹרֶיךָ בְּקַשְׁשֵׁי־יָדְךָ תִּדְבֹּק:
(ה) וְנִטְשֵׁי־יָדְךָ הַמִּדְבָּרָה אוֹתָךְ וְאֵת
כָּל־דָּגַת יְאֹרֶיךָ עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה
תִּפּוֹל לֹא תֶאֱסֹף וְלֹא תִקְבֹּץ לַחַיֵּית
הָאָרֶץ וְלַעוֹף הַשָּׁמַיִם נִתְּתִיךָ
לְאֹכְלָהּ: (ו) וַיִּדְעוּ כָּל־יֹשְׁבֵי מִצְרַיִם
כִּי אֲנִי יְהוָה יַעַן הָיוּתֶם מְשֻׁעָנִת
קִנְיָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל: (ז) בְּתַפְשָׁם בְּךָ
(בַּכֶּפֶךְ) [בַּכֶּפֶךְ] תִּרְוֹץ וּבִקְעַת לָהֶם
כָּל־כֶּתֶף וּבִהֲשָׁעָנָם עָלֶיךָ תִּשָּׁבֵר
וְהִעֲמַדְתָּ לָהֶם כָּל־מַתָּנִים: {ס} (ח)
לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה הַנְּנִי
מִבֵּיא עָלֶיךָ חֶרֶב וְהִכֹּרְתִי מִמֶּךָ
אָדָם וּבְהֵמָה: (ט) וְהִיתָה
אֶרֶץ־מִצְרַיִם לְשִׂמְמָה וְחִרְבָּה
וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה יַעַן אָמַר יְאֹרֶם
לִי וְאֲנִי עֹשִׂיתִי: (י) לָכֵן הַנְּנִי אֶלֶיךָ

on you, you would break, And make all their loins unsteady. (8)

Assuredly, thus said the Sovereign GOD: Lo, I will bring a sword against you, and will cut off human and animal from you, (9) so that the land of Egypt shall fall into desolation and ruin. And they shall know that I am GOD —because he boasted, “The Nile is mine, and I made it.” (10) Assuredly, I am going to deal with you and your channels, and I will reduce the land of Egypt to utter ruin and desolation, from Migdol to Syene, all the way to the border of Cush. (11) No human foot shall traverse it, and no animal foot shall traverse it; and it shall remain uninhabited for forty years. (12) For forty years I will make the land of Egypt the most desolate of desolate lands, and its cities shall be the most desolate of ruined cities. And I will scatter the Egyptians among the nations and disperse them throughout the countries. (13)

וְאֶל־יִאֲרִיךְ וְנִתַּתִּי אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם
לְחֶרְבוֹת חָרָב שְׁמָמָה מִמִּגְדֹּל
סֹנֵה וְעַד־גְּבוּל כּוּשׁ: (יא) לֹא
תַעֲבֹר־בָּהּ רֶגֶל אָדָם וְרֶגֶל בְּהֵמָה
לֹא תַעֲבֹר־בָּהּ וְלֹא תֵשֵׁב אַרְבָּעִים
שָׁנָה: (יב) וְנִתַּתִּי אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם
שְׁמָמָה בְּתוֹךְ | אֲרָצוֹת נְשָׁמוֹת
וְעָרֶיהָ בְּתוֹךְ עָרִים מִחֶרְבוֹת תְּהִיִּין.
שְׁמָמָה אַרְבָּעִים שָׁנָה וְהִפְצַתִּי
אֶת־מִצְרַיִם בְּגוֹיִם וְזֵרִיתִים
בְּאֲרָצוֹת: {ס} (יג) כִּי כֹה אָמַר
אֲדֹנִי יְהוָה מִקֵּץ אַרְבָּעִים שָׁנָה
אֶקַּבֵּץ אֶת־מִצְרַיִם מִן־הָעַמִּים
אֲשֶׁר־נִפְצוּ שָׁמָּה: (יד) וְשַׁבְתִּי
אֶת־שָׁבוֹת מִצְרַיִם וְהִשְׁבַּתִּי אֹתָם
אֶרֶץ פְּתוּרָה עַל־אֶרֶץ מִכּוֹרָתָם
וְהָיוּ שָׁם מַמְלָכָה שְׁפִלָּה: (טו)
מִן־הַמַּמְלָכוֹת תִּהְיֶה שְׁפִלָּה
וְלֹא־תִתְנַשֵּׂא עוֹד עַל־הַגּוֹיִם
וְהִמְעַטְתִּים לְבִלְתִּי רָדוֹת בְּגוֹיִם:
(טז) וְלֹא יִהְיֶה־עוֹד לְבֵית יִשְׂרָאֵל

Further, thus said the Sovereign
 GOD: After a period of forty years
 I will gather the Egyptians from the
 peoples among whom they were
 dispersed. (14) I will restore the
 fortunes of the Egyptians and bring
 them back to the land of their
 origin, the land of Pathros, and
 there they shall be a lowly
 kingdom. (15) It shall be the
 lowliest of all the kingdoms, and
 shall not lord it over the nations
 again. I will reduce the Egyptians,
 so that they shall have no dominion
 over the nations. (16) Never again
 shall they be the trust of the House
 of Israel, recalling its guilt in having
 turned to them. And they shall
 know that I am the Sovereign
 GOD. (17) In the twenty-seventh
 year, on the first day of the first
 month, the word of GOD came to
 me: (18) O mortal, King
 Nebuchadrezzar of Babylon has
 made his army expend vast labor on
 Tyre; every head is rubbed bald and

לַמִּבְטָח מִזְכִּיר עֹון בְּפִנוּתָם
 אַחֲרֵיהֶם וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי אֱדַנִּי יְהוָה:
 {פ} (יז) וַיְהִי בַעֲשָׂרִים וָשֶׁבַע שָׁנָה
 בְּרֵאשׁוֹן בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ הָיָה
 דְּבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: (יח)
 בֶּן־אָדָם נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל
 הָעֵבִיד אֶת־חֵילוֹ עֲבָדָה גְּדוֹלָה
 אֶל־צֹר כָּל־רֹאשׁ מִקָּרָח וְכָל־כְּתָף
 מְרוּטָה וְשָׁכַר לֹא־הָיָה לוֹ וּלְחֵילוֹ
 מִצֹּר עַל־הָעֲבָדָה אֲשֶׁר־עָבַד עָלֶיהָ:
 {ס} (יט) לָכֵן כֹּה אָמַר אֱדַנִּי יְהוָה
 הִנְנִי נֹתֵן לְנְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל
 אֶת־אַרְץ מִצְרַיִם וְנָשָׂא הַמֶּלֶךְ
 וְשָׁלַל שְׁלָלָה וּבָצָו בָּזָה וְהִיתָה
 שָׁכַר לְחֵילוֹ: (כ) פָּעֲלָתוֹ אֲשֶׁר־עָבַד
 בָּהּ נִתְּתִי לוֹ אֶת־אַרְץ מִצְרַיִם
 אֲשֶׁר עָשׂוּ לִי נָאֻם אֱדַנִּי יְהוָה:
 (כא) בַּיּוֹם הַהוּא אֲצַמִּיחַ קֶרֶן לְבַיִת
 יִשְׂרָאֵל וְלֹךְ אִתּוֹ פֶּתַח־חַוֶּה בְּתוֹכָם
 וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה: {פ}

every shoulder scraped. But he and his army have had no return for the labor he expended on Tyre. (19)

Assuredly, thus said the Sovereign GOD: I will give the land of Egypt to Nebuchadrezzar, king of Babylon. He shall carry off her wealth and take her spoil and seize her booty; and she shall be the recompense of his army. (20) As the wage for which he labored, for what they did for Me, I give him the land of Egypt—declares the Sovereign GOD. (21) On that day I will endow the House of Israel with strength, and you shall be vindicated among them. And they shall know that I am GOD.